

Čís. 12628.

Uložení jistoty k zajištění uspokojení vymáhajícího věřitele při odložení exekuce na movitosti nevedí, že vymáhaná pohledávka jest knihovně zajištěna na nemovitostech dlužníka.

(Rozh. ze dne 20. května 1933, R II 138/33.)

Exekuci na movitosti, vedenou Úrazovou pojišťovnou dělnickou k vydobytí nedoplatků, odložil soud první stolice k návrhu dlužníka až do pravoplatného vyřízení námitek podaných dlužníkem proti vymáhanému nároku aniž učinil povolení odkladu závislé na tom, by povinná strana zřídila jistotu. K upuštění od uložení jistoty uvedl soud první stolice, že knihovní zápis zástavního práva pro nedoplatky, pro něž se vede exekuce na movitosti, na nemovitostech povinné strany, které prý mají velikou hodnotu, v dobrém pořadí zabezpečuje vymáhající stranu dostatečně před možnou škodou. Rekursní soud učinil k rekursu vymáhající věřitelky povolení odkladu exekuce závislým na složení jistoty dlužníkem. Důvody: Pro přesvědčení, že nemovitosti, na nichž jest zjištěn vymáhaný nárok, mají velkou cenu, není v exekučních spisech opory, neboť v této exekuční věci, jejímž předmětem jest exekuce mobilární, k odhadu nemovitostí vůbec nedošlo. Nelze proto na tomto přesvědčení, jímž se soud první stolice ocitá v rozporu se spisy, založiti rozhodnutí o zbytečnosti jistoty. Neudržitelný jest i úsudek soudu první stolice, že pohledávka vymáhající strany jest knihovně zapsána »v dobrém pořadí«. Soud první stolice si patrně neuvědomil, že pohledávce vymáhající strany předchází privilegiovaná knihovní pohledávka československého státu v částce 44.000 Kč a vzhledem k nezjištěné odhadní ceně zatížených nemovitostí povinné strany není nijak jisto, že při jejich dražbě dojde vůbec na uspokojení pohledávky vymáhající strany. Po vyvrácení důvodů, které přiměly soud první stolice k upuštění od zřízení jistoty, nezbývá rekursnímu soudu než by samostatně uvažoval o tom, zda jsou splněny zákonné předpoklady pro zřízení jistoty. Pohledávka vymáhající strany požívá přednostního pořadí. Než u starších, nejvýše však tříletých nedoplatků, počítajíc nazpět od doby exekučního prodeje (udělení příklepu) zástavního předmětu, jest toto přednostní zástavní právo vázáno podmínkou, že byl nedoplatek knihovně zajištěn nejdéle do dvou let po splatnosti (§ 265 zákona č. 76 ex 1927). Přihlíží-li se k tomuto zákonnému ustanovení, dále k obecně známému poklesu cen nemovitostí a posléze k pravděpodobně déle trvajícimu administrativnímu řízení, nelze rozptýliti obavu vymáhající strany, že knihovní zápis její pohledávky na nedoplatcích nezaručuje jí uspokojení. Při zájmu provedeném v této exekuční věci byly zabaveny cihly, dva kočáry a osobní auto v přibližné ceně 68.000 Kč. Zabavené věci byly ponechány v držbě povinné strany. Odkladem exekuce jest realizace znemožněna a nelze odhadnouti, kdy k ní vzhledem k zahájenému administrativnímu řízení dojde. Dlouhotrvající úschovou a možným užíváním části zabavených

předmětů (kočárů, auta) pozбудou tyto věci na ceně. Mimo to nastane určitě ztráta na jejich ceně i následkem notorického poklesu celé soustavy hospodářských čísel. Z toho vyplývá, že odkladem exekuce jest uspokojení vymáhající strany alespoň částečně ohroženo. Bylo proto podle § 44 druhý odstavec ex. ř. povolený odklad exekuce učiniti závislým na zřízení jistoty.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Otázku, zda vymáhaná pohledávka jest či není kryta tím, že jest knihovně zajištěna na nemovitostech povinného, není třeba řešiti při rozhodování o nutnosti zřízení jistoty podle § 44 druhý odstavec ex. ř., neboť zde rozhoduje jedině, zda odklad exekuce může ohroziti uspokojení vymáhajícího věřitele. Správně doličuje rekursní soud, že v souzeném případě jest vymáhající věřitelka podle stavu věci odkladem exekuce ve svém nároku na uspokojení ze zavedené mobilární exekuce následkem hrozícího znehodnocení zabavených svršků ohrožena, stěžovatel dotyčné důvody rekursního soudu ani nenapadá. Toto ohrožení nelze uznati za odstraněné tím, že vymáhaná pohledávka jest zajištěna zástavním právem na nemovitostech povinné, neboť složením jistoty má býti zajištěno rychlé a snadné uspokojení vymáhajícího věřitele, kdežto knihovní zástavní právo vede jen zdoluhavým způsobem k uspokojení věřitele, a zákon jen výjimečně připouští, by byla jistota opatřena hypotekou (§§ 56 druhý odstavec c. ř. s. a 78 ex. ř.).

Čís. 12629.

K třetím osobám ve smyslu § 36 (2) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. náležejí i účastníci nesporného řízení.

(Rozh. ze dne 24. května 1933, R I 456/33.)

Usnesením ze dne 27. července 1928 bylo nemanželskému otci Jindřichu W-ovi uloženo platiti na výživu dítěte 150 Kč měsíčně. Návrhu otce, by bylo výživné sníženo, soud první stolice vyhověl potud, že snížil výživné na 85 Kč měsíčně. Rekursní soud zamítl návrh otce na snížení výživného. Proti usnesení rekursního soudu podal otec dovolací rekurs teprve šestnáctý den po doručení napadeného usnesení.

Nejvyšší soud dovolací rekurs odmítl.

Důvody:

Jindřich W. podal revisní rekurs teprve šestnáctý den po doručení napadeného usnesení, tudíž po uplynutí stanovené lhůty v § 36 (1) zák. čís. 100 z r. 1931 sb. z. a n. Podle ustanovení odst. (4) téhož paragrafu lze podati rekurs v řízení, kterým se vykonává péče o osoby